

Štev.: 75/2020

Datum: 26.11.2020

Odprito pismo Vladi RS in javnosti
Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

ZADEVA : NEDOPUSTNA DISKRIMINACIJA DELAVCEV V GOSPODARSTVU V OKVIRU PKP UKREPOV

Spoštovani,

Ob prvi razglasitvi epidemije, je Vlada RS v okviru PKP1 določila, da delavcem v gospodarstvu, ki med epidemijo delajo, vsak mesec pripada 200 EUR neobdavčenega dodatka. Tako so delavci, ki so dodatek več kot zaslužili, prejeli nekaj čez 500 EUR za mesec marec, april in maj.

Ob razglasitvi drugega vala epidemije so delavci v gospodarstvu, ki še vedno opravljajo delo na deloviščih, prav tako (oziroma zaradi povečanega števila okužb, bistveno bolj!) izpostavljeni okužbam, pa vendar, nedopustno diskriminirani v primerjavi z delavci v javnem sektorju, ki jim na podlagi 11.točke prvega odstavka 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor, pripada dodatek za delo v rizičnih razmerah v višini 65 % urne postavke osnovne plače, nekatere skupine znotraj javnega sektorja pa so upravičene še do dodatnih 30 % dodatka.

Medtem, ko je *Komisija za razlago Kolektivne pogodbe za javni sektor sprejela razlago 11. točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 39. člena KPJS, ki glasi, da javnemu uslužbencu pripada dodatek za delo v rizičnih razmerah v obdobju epidemije, če sta kumulativno izpolnjena pogoja, da je razglašena epidemija v skladu z Zakonom o nalezljivih boleznih in da javni uslužbenec dejansko dela v nevarnih pogojih, slednja merila za delavce v gospodarstvu ne veljajo. Pogoj – delo v nevarnih pogojih - pomeni, da je ogroženo zdravje ali življenje javnega uslužbenca zaradi izpostavljenosti možni okužbi z nalezljivo boleznijo, zaradi katere je bila razglašena epidemija.*

Vlado Republike Slovenije naprošamo, da obrazloži razliko med javnim uslužbencem in delavcem v gospodarstvu, ki oba izpolnjujeta zgoraj zapisane kumulativne pogoje, saj razlike v izpostavljenosti in vrednosti življenj enih in drugih ni ? Kakšen argument je v prid dejstvu, da javni uslužbenec prejme 65 % dodatka, delavec v gospodarstvu pa 0.

Za lažje razumevanje nesmiselnosti različne obravnave navajamo zgolj dva konkretna primera bistvene izpostavljenosti okužbam delavcev v gospodarstvu, ki jim zaradi ozkogledosti dodatek ni namenjen.

1. Čistilke v bolnišnicah, ki so zaposlene v zasebnih gospodarskih družbah, čistilnih servisih, ki preko javnih razpisov prejemajo javni denar, ne zavezuje pa jih Kolektivna pogodba za javni sektor. Omenjene delavke svoje delo opravljajo (zagotovo) na najbolj izpostavljenih in nevarnih območjih, zaposlene pa so v zasebnih gospodarskih družbah, ki jim dodatka v višini 65 % urne postavke osnovne plače, ne izplača, kaj šele 30 % dodatek.
V kolikor bi bila čistilka zaposlena neposredno v bolnišnici, bi ji prvi dodatek pripadal, moral bi ji tudi drugi.
V čem je razlika v smislu izpostavljenosti okužbam (razen očitne, da je zaposlena v gospodarstvu)?

V sindikatu obrti menimo, da gre za nedopustno diskriminacijo na podlagi dejstva oblike zaposlitve oziroma vrste delodajalca, ne upoštevajoč objektivne kriterije in merila, ki korektno veljajo za javni sektor!

2. Delavci v čistilnicah in pralnicah perila, ki izvajajo naloge pranja perila za bolnišnice. V tem času pralnice in čistilnice prejmejo na tone umazanega bolnišničnega perila, ki je kontaminirano tudi z izločki bolnikov Covid oddelkov. Zaposleni v teh deloviščih, predvsem v nečistih delih pralnic, so prav tako izpostavljeni okužbam, dodatek pa jim, za razliko od delavcev javnega sektorja, ne pripada.

Vlado RS in **Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti**, pozivamo, da se to nedopustno anomalijo in diskriminacijo, ki jo delavci vsakodnevno občutijo, saj se na nas obračajo z vrsto vprašanj, v smislu občutka manjvrednosti in diskriminacije, nemudoma odpravi, in vsem izpostavljenim delavcem nameni dodatek, bodisi v enkratnem znesku ali kot dodatek, ki ga prejmejo delavci v javnem sektorju.

S spoštovanjem,

Ana Čermelj, generalna sekretarka SOPS